

DE REFORMATIE

WEEKBLAD TOT ONTWIKKELING VAN
HET GEREFORMEERDE LEVEN

DIE UWE JEUGD VERNIEUWT

ALS EENS ARENDS PSALM 103:5

Onder redactie van Prof. Dr V. Hepp, Dr K. Schilder, Dr C. Tazelaar en Prof. Dr J. Waterink

Medewerkers: Dr H. A. van Andel, Solo; Dr R. E. van Arkel, Utrecht; Dr Henry Heels, Grand Rapids; Dr C. Bouma, Zwolle; Dr K. Fernhout, Vreeland; Prof. Dr F. W. Grosheide, Amsterdam; Prof. Dr T. Hoekstra, Kampen; Dr G. Keizer, De Steeg; Dr B. A. Knoppers, Amsterdam; Dr C. Lindeboom, Amsterdam; Dr S. O. Los, 's-Gravenhage; Dr J. W. Marmelstein, Amsterdam; Dr F. C. Meijster, Rotterdam; G. Meima, Groningen; Dr D. Postma, Burgersdorp (Zuid-Afrika); Dr J. C. Rullmann, Wassenaar; J. Strikwerda, Dokkum; Dr J. Thijss, Zwolle; Dr J. Veldkamp, Hilversum; E. Visser, Arnhem; Prof. Dr D. H. Th. Vollenhoven, Amsterdam; Dr J. de Vries, Tilburg; Dr J. D. Wielenga, Franeker; Mr J. A. de Wilde, 's-Gravenhage.

Adres der Redactie:

Prof. Dr V. HEPP, Van Broestraat 14, Amsterdam.

Drukkers-uitgevers:

OOSTERBAAN & LE COINTRE, Goes.
Tel. No. 58 — Postrekening No. 36000.

Abonnement: f1.25 per drie maanden bij vooruitbetaling.
Voor 't Buitenland f7.50 en voor Ned.-Indië f6.— per jaar.
Advertentiën: 25 ct. p. regel. — Losse nummers f0.15.

INHOUD: Kerstfeest. — Uit de Schrift: Kerstfeest. God geeft Licht. Luk. 2:7. — Kerkelijk Leven: Reformatie in de prediking. Ter beëindiging der discussie. — Literatuur en Kunst: Moderne Kerstpoëzie. — Muzikale Kroniek: Psalmen onder water. — Pop. Wet. Schetsen: Iets over het beeld van Jezus in de moderne literatuur. X. — Uit de Buitenl. Kerken: Persstommen. — Persschouw. — Boekbespreking. — Kerknieuws.

KERSTFEEST.

Het feest van den komende Koning is alle eeuwen door geweest het feest van jubel en vrede, van psalmen van genade en gezangen van verlossing.

Helaas halen wij menschen ook dit feest zoo spoedig neer in ons eindig bestaan. En dat op zulk een wijze, dat feitelijk het feestelijke uit het feest wegvallt.

Want Jezus Christus komt ten gerichte. Ook op ons Kerstfeest. Want zie ook op ons Kerstfeest is het God te doen om datgene, waarop steeds Zijn koninkrijk regiment is gericht: God wil Zijn eigen soevereiniteit handhaven. God kan niet toelaten, dat deze zondige wereld en dat in deze wereld de zonde zelf het winnen zal; zelfs ook niet op één enkel punt. God moet het winnen. En daarom komt God met genade, ja, maar tevens met gericht. Gods toorn en Gods liefde zullen openbaar worden in Christus.

Dat moet wel zoo.

De zondige schepping wil den Schepper onteeren; het zondige schepsel wil het heilige wezen Gods aanranden. Maar God handhaaft zichzelf. Daarom moet Hij komen, Wiens taak het is Gods werk te doen in deze wereld, en dat werk is: opkomen voor de Souvereiniteit van den eenigen Souverein.

Christus' komen is dan ook steeds een komen ten gerichte; steeds daagt hij den mensch voor Zijn vierschaar; de Zijnen om hen vrij te spreken en ze openlijk te stellen aan Zijn zijde; de goddeloozen om ze te verderven als degenen, die het oordeel in Christus niet hebben willen erkennen.

Zoo is Kerstfeest niet enkel het feest van de verlossing en de zaligheid. Het is zulk een feest zelfs niet in de eerste plaats. Ter eerster instantie is het het feest van de antithese. Want de partijkunze vóór Christus is ook en is juist een partijkunze tegen de wereld. „Zou ik niet haten, Heere, die U haten? Ja, ik haat ze met een volkomen haat”. (Ps. 139).

Kerstfeest is dus ook allerminst het feest van de verbroedering van alle menschen. Want het vraagt van ons eenzijdig wel medelijden, maar anderzijds ook beleving van vijandschap. De wereld der zonde toch is niet enkel arm, maar zij is ook vijandig jegens onzen Koning; en allerlei Kerstvreugde-betoon in die wereld rondom is feitelijk niet veel anders dan het uitleven van haat en afkeer tegen het Kindeke in de kribbe, den Middelaar Gods en der menschen.

Laten we ons er dus voor wachten, dat we niet, zooals zoo velen schijnen te doen, meer eerbied hebben voor de gevoelens van een Gode vijandige wereld, dan voor den Naam en het Werk van den Christus Gods. We moeten nu eenmaal partij kiezen, ook op Kerstmis. En doen we dat niet, dan breken we het werk van onzen Zaligmaker.

Of wij dan niet op Kerstfeest onzen rijkdom mogen beleven?

O, zeker wel, we mogen dat niet alleen, maar we zullen dat moeten, indien we waarlijk staan in het verband der liefde met den Christus Gods.

Maar ook daarbij gaat het in de eerste plaats weer om de heerlijkheid van onzen God, en niet om onze zaligheid. Of heeft, wanneer de zonnestraal binnenvallt in uw vertrek en elk stofje dat zweeft in de ruimte krijgt een glinsterende gestalte, dat stofje eenige heerlijkheid? Is het niet het licht, dat zich openbaart door de aanwezigheid van dat stofje, dat uw bewondering gaande maakt?

Zoo ook is het, wanneer onze God ons bezoekt met Zijn zegen.

Hij maakt ons tot Zijn kinderen, opdat wij Zijn heerlijkheid openbaren zouden.

Niet alsof Hij geen heerlijkheid genoeg had. Niet alsof wij Hem eenige heerlijkheid zouden moeten toebrengen. Hij is in zichzelf volmaakt. Maar wel zóó, dat Zijn glorie naar buiten treedt, doordien onze God Zijn licht breken doet in het prisma van ons bestaan. Wanneer nu het licht valt door het prisma tooverliefde de zuiverste kleuren en breekt de bleek glans in verrassende tinten uiteen. Zoo wil God, die de volheid van het klaarste licht is, Zijn Licht breken in ons Zijn schepselen, opdat wij Hem eeren zouden als de objecten Zijner liefde, als degenen, die uitdragen de kleurbreking van den glans van Zijn majesteit. En zie, daartoe was Kerstmis noodig.

Want Christus komt om ons God te verklaren; om ons te doen zien de heerlijke straling van het eeuwige Licht, dat ontoegankelijk is voor den zondaar.

Maar dat wij dan weer zijn mogen de „verkondigers van de deugden Gods”, dat hebben we te danken aan het wonder van Kerstfeest.

En daarom wordt onze God groot gemaakt om dat ontzaglijke, dat Hij ons heeft willen schenken.

Wij — de dragers van het Licht Gods. En zoo: God met ons. Omdat Immanuel gekomen is, om ons te maken tot kinderen des Allerhoogsten, daarom kunnen we van den Souvereinen God als van onzen verzoenden Vader spreken.

Dus jubelen we wel over Verlossing op Kerstfeest. Zeker we heffen de Kerstpsalmen aan. Maar dat komt omdat we bij het geweldig proces der handhaving van Gods Souvereiniteit — het proces, dat in Christus' komst een hoogtepunt bereikte — door de genade Gods gesteld zijn aan Gods zijde. Daarom werd het voor ons verlossing.

Al blijft het in wezen dan het hoogere: handhaving van de eere van den Souvereinen God.

In Kerstfeest bereikt een proces het hoogtepunt.

Want de komst van Christus tot de wereld is niet een gebeurtenis van één moment. Het is maar niet: „Christus was er niet... toen, op eens... was Hij er wel”.

Was Christus onder het Oude Testament niet reeds komende geweest, dan zou de historie van het Oude Verbond geen doel gehad hebben, en dan zou het bestaan van Israël zijn zin hebben gemist.

Voor wie de werken Gods met Zijn volk beziet in het licht der Openbaring staat de zaak dan

ook anders. De eeuwige Zone Gods komt tot de wereld, heel de historie door. Daarom draait feitelijk de geschiedenis: „Christus komt tot het Zijne. Hij komt om de eere des Vaders te handhaven”. En op aarde wordt Zijn komst waargenomen: als een stip in de verte na 't Paradijs, bij de belofte van het vrouwenzaad; al klaarder en duidelijker teekent Zijn figuur zich af; tot Hijzelf komt in het vleesch.

Ja, in het volk van Israël zelf is Christus in een schaduw gekomen tot de wereld. In een schaduw. Wanneer een naderende figuur zijn schaduw vooruitwerpt, dan is die schaduw niet de man zelf. Maar... ge herkent zijn vormen, ge aanschouwt zijn gestalte, ge herkent zijn profiel — en zoo is het met Israël. Wanneer Israël in de historie optreedt, is het dat optreden het verschijnen van de schaduw van den Christus; neen, Hij is het niet zelf; maar in Israël kunt ge zien, dat Hij nadert; in Israëls levensvormen kunt ge hem kennen, vooruit-zien; in Israëls beleving is Hij ingeweven; Israëls gestalte is Zijn Gestalte.

En straks als Hij komt, kan de schaduw verdwijnen.

Daarom is het Chilasme, dat Israël niet loslaten kan, een onteeren van den rijkdom van het Kerstfeest. Als Christus er is, gaat het, evenals in Israël, om Hem, om Hem alleen. En dan wordt Zijn volk, Zijn geestelijk Israël, Zijn spiegel, gelijk het oude Israël Zijn schaduw was.

En dat volk viert Zijn komst op Kerstfeest.

Ja — maar meer.

Christus komt heel de historie door.

Nóg woeden de heidenen en nóg bedrijven de volken ijdelheid. En nóg lacht de Allerhoogste, die in den Hemel woont. (Ps. 2). Want Jezus komt — en de bruidsgemeente verstaat het, en bidt ook op Kerstfeest: „Kom Heere Jezus”.

In den Koning van Kerstfeest rust heel de historie, want Hij zorgt, dat de Souvereine God in die historie komt tot Zijn eere.

En Kerstfeest wordt volmaakt.

De historie gaat door. Naar het einde.

Kom Heere Jezus....

Ja kom haastelijk.

Opdat het Christusfeest volmaakt worde.

J. W.

UIT DE SCHRIFT.

Kerstfeest - God geeft licht.

En zij laarde haar eerstgeboren zoon, en wond hem in doeken, en leide hem neder in de kribbe, omdat voor henlieden geen plaats was in de herberg. Luc. 2:7.

De geboorte van den Zaligmaker is geweest een komen in den donkeren nacht. Een gang uit het eeuwige licht der stralende heerlijkheid naar het duister van den nacht.

Wie ná wil denken het wonder van wat daar geschied is in dien nacht, toen Maria haar eerstgeboren Zoon baarde, toen Gods Zoon vleesch werd — die zie niet eerst naar wat die nacht heeft gebaard uit zijn donkeren schoot voor ons. Maar die vraag eerst, wat het is geweest voor Hem zelf, die daar geboren werd.

Voor Hem? Gang naar den nacht!

Afleggen van Zijn heerlijkheid, om zich dan te gaan begraven in diepten van leed en ellende.